ច្បាប់ស្តីពី

ការបង្ក្រាបអំពើជួញដូរមនុស្ស

និង អំពើធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទ

ឆ្នាំ ២០០៨

ផលិតដោយៈ ecpat

ឧបត្ថម្ភដោយៈ Anesvad

ព្រះរាជក្រម

នស/រកម/០២០៨/០០៥

យើង

ព្រះករុណាព្រះបាទសម្តេចព្រះបរមនាថ នរោត្តម សីហមុនី
សមានភូមិជាតិសាសនា រក្ខតខត្តិយា ខេមរារដ្ឋរាស្ត្រ ពុទ្ធិន្ទ្រាធរាមហាក្សត្រ
ខេមរាជនា សមូហោភាស កម្ពុជឯករាជរដ្ឋបូរណសន្តិ សុភមង្គលា សិរីវិបុលា
ខេមរាស្រីពិរាស្ត្រ ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

- បានទ្រង់យល់រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៧០៤/១២៤ ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែកក្កដា ឆ្នាំ ២០០៤ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/០៤ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងយុត្តិធម៌
- បានទ្រង់យល់សេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយរបស់សម្តេចអគ្គមហាសេនាតីតេជោ ហ៊ុន សែន នាយករដ្ឋមន្ត្រីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជានិងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌

ប្រកាសឱ្យប្រើ

ច្បាប់ស្តីពីការបង្ក្រាបអំពើជួញដូរមនុស្ស និង អំពើធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទដែលរដ្ឋសភាបានអនុម័តកាលពីថ្ងៃទី២០ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៧ នាសម័យប្រជុំរដ្ឋសភា លើកទី ៧ នីតិកាលទី ៣ និងដែលព្រឹទ្ធសភាបានយល់ស្របតាមទម្រង់និងគតិនៃច្បាប់នេះទាំងស្រុងដោយគ្មានការកែប្រែ អ្វីឡើយកាលពីថ្ងៃទី ១៨ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៨ នាសម័យប្រជុំពេញអង្គព្រឹទ្ធសភា លើក ទី ៤ នីតិកាលទី ២ ហើយដែលមានសេចក្តីទាំងស្រុងដូចតទៅនេះ :

ច្បាប់
ស្តីពី
ការបង្ក្រាបអំពើជួញដូរមនុស្ស និង
អំពើធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទ

មាតិកា

ជំពូកទី ១

បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១ : គោលបំណងនៃច្បាប់នេះ ៧

មាត្រា ២ : ការអនុវត្តន៍ច្បាប់នេះនៅក្នុងដែនដី ៧

មាត្រា ៣ : ការអនុវត្តន៍ច្បាប់នេះនៅក្រៅដែនដី ៧

មាត្រា ៤ : ការទទួលខុសត្រូវផ្នែកព្រហ្មទណ្ឌ ៨

មាត្រា ៥ : ការប្រកាសមូលទោស ៨

មាត្រា ៦ : បទល្មើសត្រួតគ្នា ៨

មាត្រា ៧ : និយមន័យនៃអនីតិជន ៩

ជំពូកទី ២

អំពើលក់ដូរមនុស្ស

មាត្រា ៨ : និយមន័យនៃការនាំយកចេញដោយមិនស្របច្បាប់ ៩

មាត្រា ៩ : ការនាំយកអនីតិជនជាអាទិ៍ចេញដោយមិនស្រច្បាប់ ៩

មាត្រា ១០ : ការនាំយកចេញដោយមិនស្របច្បាប់ដោយមានគោលដៅ ១០

មាត្រា ១១ : ការនាំយកចេញដោយមិនស្របច្បាប់សម្រាប់នាំឆ្លងដែន ១១

មាត្រា ១២ : ការជ្រើសរើសដោយមិនស្របច្បាប់សម្រាប់កេងប្រវ័ញ្ច ១១

មាត្រា ១៣ : និយមន័យនៃអំពើលក់-ដូរមនុស្ស ១២

មាត្រា ១៤ : អំពើលក់-ដូរមនុស្ស ១២

មាត្រា ១៥ : អំពើលក់-ដូរមនុស្សដោយមានគោលដៅ ១២

មាត្រា ១៦ : អំពើលក់-ដូរមនុស្សសម្រាប់នាំឆ្លងដែន ១៣

មាត្រា ១៧ : ការដឹកជញ្ជូនដោយមានគោលដៅ ១៣

មាត្រា ១៨ : អំពើនាំឆ្លងដែន ១៤

មាត្រា ១៩ : ការទទួលយកមនុស្សដោយមានគោលដៅ ១៤

មាត្រា២០ : ការទទួលយកមនុស្សដោយមានគោលដៅជួយដល់ជនល្មើស ១៤

ជំពូកទី ៣

ការបង្ខាំង

មាត្រា ២១: ការចាប់ពង្រត់ ការឃុំឃាំង ឬ ការបង្ខាំង ១៥

មាត្រា ២២: ស្ថានទម្ងន់ទោស ១៥

ជំពូកទី ៤

អំពើពេស្យាចារ និង អំពើពេស្យាចារកុមារ

មាត្រា ២៣: និយមន័យនៃអំពើពេស្យាចារ និង អំពើពេស្យាចារកុមារ ១៦

មាត្រា ២៤: អំពើអូសទាញ ១៦

មាត្រា ២៥: និយមន័យនៃសញ្ញារកម្ម ១៦

មាត្រា ២៦: សញ្ញារកម្ម ១៧

មាត្រា ២៧: ស្ថានទម្ងន់ទោសនៃសញ្ញារកម្ម ១៧

មាត្រា ២៨: សញ្ញារកម្មទាក់ទងនឹងពេស្យាចារកុមារ ១៨

មាត្រា ២៩: សញ្ញារកម្មដោយមានការធ្វើទារុណកម្ម ១៨

មាត្រា ៣០: ការដឹកនាំពេស្យាចារ ១៨

មាត្រា ៣១: ការដឹកនាំគ្រឹះស្ថានពេស្យាចារ ១៨

មាត្រា ៣២: ការផ្តល់ទីកន្លែងសម្រាប់ធ្វើពេស្យាចារ ១៨

មាត្រា ៣៣: បទល្មើសទាក់ទងនឹងពេស្យាចារកុមារ ១៩

មាត្រា ៣៤: ការទិញពេស្យាចារកុមារ ១៩

មាត្រា ៣៥: អំពើអូសទាញពេស្យាចារកុមារ ១៩

មាត្រា ៣៦: ការឱ្យខ្ចីប្រាក់ដោយមានលក្ខខណ្ឌទាក់ទង់ទៅនឹងអំពើពេស្យាចារកុមារ ២០

មាត្រា ៣៧: កិច្ចសន្យានៃអំពើពេស្យាចារកុមារ ២០

ជំពូកទី ៥

រូបភាព និង សម្ភារៈអាសអាភាស

មាត្រា ៣៨: និយមន័យនៃរូបភាព និង សម្ភារៈអាសអាភាស ២០

មាត្រា ៣៩: រូបភាព និង សម្ភារៈអាសអាភាស ២០

មាត្រា ៤០: និយមន័យនៃរូបភាព និង សម្ភារៈអាសអាភាសនៃកុមារ ២១

មាត្រា ៤១ : រូបភាព និង សម្ភារៈអាសអាភាពនៃកុមារ ២១

ជំពូកទី ៦

អំពើអាសប្រឆាំងនឹងអនីតិជនអាយុក្រោម ១៥ ឆ្នាំ

មាត្រា ៤២ៈ អំពើរួមភេទជាមួយអនីតិជនអាយុក្រោម ១៥ ឆ្នាំ ២២

មាត្រា ៤៣ៈ អំពើអាសប្រឆាំងនឹងអនីតិជនអាយុក្រោម ១៥ ឆ្នាំ ២២

មាត្រា ៤៤ : ការលើកលែងពីការផ្តន្ទាទោស ២២

ជំពូកទី ៧

សំណងរដ្ឋប្បវេណី

មាត្រា ៤៥ : កិច្ចសន្យាសម្រាប់អំពើលក់-ដូរមនុស្ស និង អំពើធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទ ២២

មាត្រា ៤៦ : សំណងបដិទានលើការទទួលបានផលប្រយោជន៍ដោយមិនសមហេតុផល ២៣

មាត្រា ៤៧ៈ សិទ្ធិជាអាទិភាពក្នុងការទទួលបានទ្រព្យសម្បត្តិដែលត្រូវគេរឹបអូស ២៣

ជំពូកទី ៨

បទប្បញ្ញត្តិបន្ថែម

មាត្រា ៤៨ : ទោសបន្ថែម ២៣

មាត្រា ៤៩ : ការលាក់បាំងនូវអត្តសញ្ញាណនៃជនរងគ្រោះ ២៤

ជំពូកទី ៩

អវសានប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ៥០ : និរាករណ៍នៃច្បាប់ដែលផ្ទុយ ២៤

មាត្រា ៥១ : ការជំនួសដោយក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ២៤

មាត្រា ៥២ៈ ការអនុវត្តន៍ច្បាប់នេះ ២៥

ជំពូកទី ១

បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១.- គោលបំណងនៃច្បាប់នេះ

ច្បាប់នេះមានគោលបំណងបង្ក្រាបអំពើជួញដូរមនុស្ស និង អំពើធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទ ដើម្បីការពារសិទ្ធិ និង សេចក្តីថ្លៃថ្នូររបស់មនុស្ស និង បង្កើននូវសុខភាព និង សុខុមាលភាព របស់ប្រជាពលរដ្ឋ និង រក្សាការពារលើកកម្ពស់នូវទំនៀមទម្លាប់ប្រពៃណីដ៏ល្អរបស់ជាតិ និង មានគោលបំណងអនុវត្តឱ្យបានសមស្របផងដែរតាមពិធីសារអង្គការសហប្រជាជាតិ ស្តីពី ការទប់ស្កាត់ ការបង្ក្រាប និង ការផ្តន្ទាទោសការជួញដូរមនុស្សជាពិសេសស្ត្រី និងកុមារ បន្ថែមលើអនុសញ្ញាអង្គការសហប្រជាជាតិប្រឆាំងនឹងឧក្រិដ្ឋកម្មឆ្លងដែន ឬ ឧបករណ៍ ឬ កិច្ចព្រមព្រៀងអន្តរជាតិផ្សេងៗទៀត ទាក់ទងនឹងការជួញដូរមនុស្សដែលព្រះរាជាណាចក្រ កម្ពុជាបានឱ្យសច្ចាប័ន ឬ ចុះហត្ថលេខា។

មាត្រា ២.- ការអនុវត្តន៍ច្បាប់នេះនៅក្នុងដែនដី

ច្បាប់នេះត្រូវអនុវត្តទៅលើបទល្មើស ដែលត្រូវបានប្រព្រឹត្តឡើងនៅក្នុងដែនដីនៃព្រះ-រាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

ដែនដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជានៅក្នុងច្បាប់នេះ រួមបញ្ចូលទាំងនាវា ឬ អាកាស-យានណាមួយដែលមានសិទ្ធិប្រើប្រាស់ទង់ជាតិកម្ពុជា ។

បទល្មើសមួយត្រូវបានចាត់ទុកថា បានប្រព្រឹត្តនៅក្នុងដែនដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា នៅពេលដែលអំពើរួមផ្សំណាមួយនៃបទល្មើសនោះកើតឡើង នៅក្នុងដែនដីនៃព្រះរាជាណា-ចក្រកម្ពុជា ។

មាត្រា ៣.- ការអនុវត្តន៍ច្បាប់នេះនៅក្រៅដែនដី

ច្បាប់នេះត្រូវអនុវត្តទៅលើបទល្មើសឧក្រិដ្ឋ ឬ មជ្ឈិមទាំងឡាយដែលត្រូវបានប្រព្រឹត្ត ឡើងនៅក្រៅដែនដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាដោយពលរដ្ឋខ្មែរ។

ច្បាប់នេះអនុវត្តទៅលើបទល្មើសឧក្រិដ្ឋ ឬ មជ្ឈិមទាំងឡាយដែលត្រូវបានប្រព្រឹត្ត

ឡើងនៅក្រៅដែនដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាដោយជនបរទេសហើយជនរងគ្រោះ គឺ ជាពលរដ្ឋខ្មែរនៅពេលដែលបទល្មើសកើតឡើង។

មាត្រា ៤_ ការទទួលខុសត្រូវផ្នែកព្រហ្មទណ្ឌ

រាល់ការប៉ុនប៉ងប្រព្រឹត្តបទល្មើសឧក្រិដ្ឋ ឬមជ្ឈិមទាំងឡាយដែលមានចែងនៅក្នុងច្បាប់នេះត្រូវផ្តន្ទាទោស និងត្រូវទទួលខុសត្រូវដូចករណីដែលបទល្មើសត្រូវបានប្រព្រឹត្ត ។

អ្នកសមគំនិត និង អ្នកផ្តើមគំនិតក្នុងបទល្មើសឧក្រិដ្ឋ ឬ មជ្ឈិមទាំងឡាយដែលមានចែងនៅក្នុងច្បាប់នេះត្រូវផ្តន្ទាទោសនិងត្រូវទទួលខុសត្រូវដូចចារីដែលប្រព្រឹត្តបទល្មើស ។

អ្នកសមគំនិត និង អ្នកផ្តើមគំនិតរួមមានអ្នករៀបចំ ឬចង្អុលបង្ហាញជារាទីឱ្យជនដទៃប្រព្រឹត្តបទល្មើសឧក្រិដ្ឋ ឬ មជ្ឈិមទាំងឡាយដែលមានចែងនៅក្នុងច្បាប់នេះ ។

នៅពេលដែលអ្នកតំណាងភ្នាក់ងារ ឬ និយោជិកនៃនីតិបុគ្គល ឬ ភារប្បទាយីណាមួយប្រព្រឹត្តបទល្មើសណាមួយដែលមានចែងនៅក្នុងច្បាប់នេះក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃមុខជំនួញ ឬផលប្រយោជន៍នៃនីតិបុគ្គល ឬ ភារប្បទាយីនោះនីតិបុគ្គល ឬ ភារប្បទាយីនោះត្រូវផ្តន្ទាទោសដោយពិន័យជាប្រាក់ និង ទោសបន្ថែមដោយយោងទៅតាមការផ្តន្ទាទោសដែលមានចែងនៅក្នុងមាត្រាដែលពាក់ព័ន្ធ ។

មាត្រា ៥_ ការប្រកាសមូលទោស

នៅក្នុងគ្រប់ករណីដែលបទល្មើសត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារផង និង ពិន័យជាប្រាក់ផងតុលាការអាចប្រកាស :

១-ទោសជាប់ពន្ធនាគារ និង ទោសពិន័យត្រួតគ្នា ។

២-ទោសដាក់ពន្ធនាគារតែមួយប៉ុណ្ណោះ ។

៣-ឬក៏ទោសពិន័យជាប្រាក់តែមួយមុខប៉ុណ្ណោះ ។

មាត្រា ៦_ បទល្មើសត្រួតគ្នា

កាលបើនៅក្នុងពេលចោទប្រកាន់តែមួយ ជនជាប់ចោទត្រូវបានគេរកឃើញថាមានពិរុទ្ធពីបទល្មើសច្រើនទោសនីមួយៗអាចត្រូវប្រកាសឡើង ។ ប៉ុន្តែកាលបើទោសត្រូវទទួលមានច្រើន និង មានប្រភេទដូចគ្នាទោសតែមួយនៃប្រភេទនេះអាចត្រូវបានប្រកាសជាអតិ-បរមានៅក្នុងព្រំដែនស្របច្បាប់ដែលខ្ពស់ជាងគេ ។

មាត្រា ៧.- និយមន័យនៃអនីតិជន

អនីតិជននៅក្នុងច្បាប់នេះមានន័យថាជាជនដែលមានអាយុក្រោម១៨ឆ្នាំ ។ ជនណាដែលរក្សាទុកអនីតិជនឱ្យស្ថិតនៅក្រោមការគ្រប់គ្រង ឬ ត្រួតពិនិត្យរបស់ខ្លួននឹងត្រូវចាត់ទុកថាបានដឹងពីអាយុរបស់អនីតិជននោះលើកលែងតែជននោះបង្ហាញឱ្យឃើញថា ខ្លួនមានការជឿ - ជាក់ដោយសមហេតុផលថាអនីតិជននោះមានអាយុ១៨ឆ្នាំ ឬ ច្រើនជាង១៨ឆ្នាំ ។

ជំពូកទី ២

អំពើលក់ដូរមនុស្ស

មាត្រា ៨.- និយមន័យនៃការនាំយកចេញដោយមិនស្របច្បាប់

ការនាំយកចេញដោយមិនស្របច្បាប់នៅក្នុងច្បាប់នេះមានន័យថា :

១-ការធ្វើឱ្យមនុស្សម្នាក់ផ្លាស់ទីពីទីកន្លែងដែលគេកំពុងរស់នៅទៅកាន់ទីកន្លែង ដទៃដែលស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យរបស់ខ្លួន ឬ របស់តតិយជនតាមមធ្យោបាយបង្ខិតបង្ខំ គម្រាមកំហែងបោកបញ្ឆោតបំពានដោយអំណាច ឬ លួងលោម ។

២-ការនាំយកអនីតិជន ឬ ជនដែលនៅក្រោមអាណាព្យាបាលទូទៅ ឬ នៅក្រោមហិតូបត្ថម្ភ ឬ នៅក្រោមអ្នកគ្រប់គ្រងស្របច្បាប់ដោយគ្មានអំណាចតាមផ្លូវច្បាប់ ឬ យុត្តិកម្មតាមផ្លូវច្បាប់ចេញពីការគ្រប់គ្រងស្របច្បាប់នៃឪពុកម្តាយអ្នកថែរក្សា ឬ អ្នកអាណាព្យាបាលរបស់គេ ។

មាត្រា ៩.- ការនាំយកអនីតិជន ជាអាទិ៍ចេញដោយមិនស្របច្បាប់

ជនណានាំយកអនីតិជន ឬ ជនដែលនៅក្រោមអាណាព្យាបាលទូទៅ ឬ នៅក្រោមហិតូបត្ថម្ភ ឬ នៅក្រោមអ្នកគ្រប់គ្រងស្របច្បាប់ចេញដោយមិនស្របច្បាប់ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ដល់ ៥(ប្រាំ) ឆ្នាំ ។

ចំពោះបទល្មើសដែលមានចែងក្នុងមាត្រានេះការផ្តន្ទាទោសត្រូវលើកលែង ឬ ទទួលស្គាលនសម្រាលក្នុងករណីលក្ខខណ្ឌទាំងអស់ត្រូវបានបំពេញដូចតទៅនេះ :

១-បើជនស្ថិតនៅក្រោមការគ្រប់គ្រងដែលគេនាំយកទៅនោះមានអាយុចាប់ពី ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ ឡើងទៅនិងយល់ព្រមដោយស្ម័គ្រចិត្តចំពោះអំពើល្មើស ។

២-ការពុំមានប្រើវិធានការណាមួយដែលមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ មាត្រា ៨ នៃច្បាប់នេះត្រូវបានប្រើប្រាស់ ។

៣-ជនល្មើសមិនមានគោលបំណងប្រព្រឹត្តបទល្មើសណាមួយ ។

ចំពោះបទល្មើសដែលមានចែងក្នុងមាត្រានេះអាចធ្វើការចោទប្រកាន់បាន លុះត្រាតែមានពាក្យបណ្ដឹងពីឪពុកម្ដាយអ្នកថែរក្សា ឬ អ្នកអាណាព្យាបាលស្របច្បាប់ប្រសិនបើមធ្យោបាយណាមួយដូចមានចែងនៅក្នុងកថាខណ្ឌទី១ មាត្រា ៨ នៃច្បាប់នេះត្រូវបានប្រើប្រាស់ ។

មាត្រា ១០. ការនាំយកចេញដោយមិនស្របច្បាប់ដោយមានគោលដៅ

ជនណាដែលនាំយកជនដទៃចេញដោយមិនស្របច្បាប់ ក្នុងគោលដៅស្វែងរកប្រយោជន៍ឈ្លានពានខាងផ្លូវភេទផលិតរូបភាពអាសអាភាសរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ ផ្ទុយពីឆន្ទៈរបស់ជនរងគ្រោះ ស៊ុំកូន ឬ ទម្រង់ណាមួយនៃការកេងប្រវ័ញ្ចផ្សេងទៀតត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៧ (ប្រាំពីរ)ឆ្នាំ ដល់ ១៥ (ដប់ប្រាំ)ឆ្នាំ ។

ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារ ពី ១៥ (ដប់ប្រាំ)ឆ្នាំ ទៅ ២០(ម្ភៃ)ឆ្នាំ ក្នុងករណីដែលៈ

- ជនរងគ្រោះជាអនីតិជន។
- អំពើល្មើសប្រព្រឹត្តឡើងដោយមន្ត្រីសាធារណៈដែលបំពានដោយអំណាច របស់ខ្លួនមកលើជនរងគ្រោះ។
- អំពើល្មើសប្រព្រឹត្តឡើងដោយក្រុមមានការចាត់តាំង ។

ពាក្យថាទម្រង់នៃការកេងប្រវ័ញ្ចផ្សេងទៀតនៅក្នុងមាត្រានេះនិងមាត្រា ១២ មាត្រា ១៥ មាត្រា ១៧ និងមាត្រា ១៩ នៃច្បាប់នេះរួមមានការកេងប្រវ័ញ្ចលើពេស្យាកម្មជនដទៃ រូបភាព និង សម្ភារៈអាសអាភាសពាណិជ្ជកម្មផ្លូវភេទសេវា ឬ ពលកម្មដោយបង្ខំទាសភាព ឬ ការអនុវត្តន៍ស្រដៀងគ្នានឹងទាសភាពការបញ្ចាំខ្លួនដោះបំណុលសេវភាពដោយមិន ស្ម័គ្រចិត្ត ពលកម្មកុមារ ឬ ការដកហូតសរីរាង្គ ។

ការយល់ព្រមរបស់ជនរងគ្រោះចំពោះគោលដៅដែលមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ នៃមាត្រានេះមិនទាក់ទងទៅនឹងមធ្យោបាយណាមួយដែលមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី១ មាត្រា ៨

នៃច្បាប់នេះដែលត្រូវបានប្រើនោះទេ ។ ករណីនេះត្រូវយកទៅអនុវត្តផងដែរចំពោះបទល្មើសដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ១៥ មាត្រា ១៧ និងមាត្រា ១៩ នៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ១១.- ការនាំយកចេញដោយមិនស្របច្បាប់សម្រាប់នាំឆ្លងដែន

ជនណាដែលនាំយកជនដទៃចេញដោយមិនស្របច្បាប់ក្នុងគោលដៅប្រគល់ ឬ នាំយកទៅក្រៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៧ (ប្រាំពីរ) ឆ្នាំ ដល់ ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ។

ជនណាដែលនាំយកជនដទៃចេញដោយមិនស្របច្បាប់ ក្នុងប្រទេសណាមួយក្រៅពីព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាក្នុងគោលដៅប្រគល់ ឬ នាំជននោះទៅប្រទេសផ្សេងទៀតត្រូវផ្តន្ទាទោសដូចគ្នានឹងកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើ ។

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ ទៅ២០ (ម្ភៃ) ឆ្នាំ ក្នុងករណីដែល :

- ជនរងគ្រោះជាអនីតិជន ។
- អំពើល្មើសប្រព្រឹត្តឡើង ដោយមន្ត្រីសាធារណៈដែលបំពានដោយអំណាចរបស់ខ្លួនមកលើជនរងគ្រោះ ។
- អំពើល្មើសប្រព្រឹត្តឡើងដោយក្រុមមានការចាត់តាំង ។

មាត្រា ១២.- ការជ្រើសរើសដោយមិនស្របច្បាប់សម្រាប់កេងប្រវ័ញ្ច

ការជ្រើសរើសដោយមិនស្របច្បាប់នៅក្នុងច្បាប់នេះមានន័យថា ការញុះញង់បញ្ចុះបញ្ចូលការជួល ឬ ការឱ្យជនណាមួយបម្រើការក្រោមទម្រង់នៃការកេងប្រវ័ញ្ចផ្សេងទៀត តាមមធ្យោបាយបោកបញ្ឆោត បំពានដោយអំណាចការបង្ខាំងខ្លួនការប្រើប្រាស់កម្លាំងការគម្រាមកំហែង ឬ មធ្យោបាយបង្ខិតបង្ខំផ្សេងទៀត ។

ជនណាដែលជ្រើសរើសជនដទៃដោយមិនស្របច្បាប់ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារ ពី ៧ (ប្រាំពីរ)ឆ្នាំ ដល់ ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ ។

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ ដល់ ២០ (ម្ភៃ) ឆ្នាំ ក្នុងករណីដែល :

- ជនរងគ្រោះជាអនីតិជន ។
- អំពើល្មើសប្រព្រឹត្តឡើងដោយមន្ត្រីសាធារណៈដែលបំពានដោយអំណាចរបស់ ខ្លួនមកលើជនរងគ្រោះ។

- អំពើល្មើសប្រព្រឹត្តឡើងដោយក្រុមមានការចាត់តាំង ។

មាត្រា ១៣_ និយមន័យនៃអំពើលក់_ដូរមនុស្ស

អំពើលក់-ដូរមនុស្សមានន័យថា ប្រគល់ឱ្យដោយខុសច្បាប់នូវការគ្រប់គ្រងលើជនណាម្នាក់ទៅជនដទៃ ឬ ទទួលយកដោយខុសច្បាប់នូវការប្រគល់ការគ្រប់គ្រងលើជនណាម្នាក់ពីជនដទៃដោយផ្ដោះប្ដូរទៅនឹងរបស់មានតម្លៃអ្វីមួយដោយរាប់បញ្ចូលទាំងសេវា និងមនុស្សផង ។

- អំពើធ្វើជាភ្នាក់ងារកណ្ដាលនៃការលក់-ដូរមនុស្សត្រូវផ្ដន្ទាទោសដូចគ្នា នឹងអំពើលក់-ដូរ មនុស្សដោយផ្ទាល់ ។

មាត្រា ១៤_ អំពើលក់_ដូរមនុស្ស

- ជនណាដែលលក់-ដូរជនដទៃត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារ ពី ២ (ពីរ)ឆ្នាំ ដល់ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ។

មាត្រា ១៥_ អំពើលក់_ដូរមនុស្សដោយមានគោលដៅ

ជនណាដែលលក់-ដូរជនដទៃដោយមានគោលដៅស្វែងរកប្រយោជន៍ឈ្លានពាន ខាងផ្លូវភេទផលិតរូបភាពអាសអាភាសរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ផ្ទុយពីឆន្ទៈរបស់ជនរងគ្រោះ ឬ ស៊ុំកូន ឬ ទម្រង់នៃការកេងប្រវ័ញ្ចផ្សេងទៀតត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៧(ប្រាំពីរ)ឆ្នាំ ដល់ ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ ។

ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១៥ (ដប់ប្រាំ)ឆ្នាំ ដល់ ២០ (ម្ភៃ)ឆ្នាំ ក្នុងករណីដែល :

- ជនរងគ្រោះជាអនីតិជន។
- អំពើល្មើសប្រព្រឹត្តឡើងដោយមន្ត្រីសាធារណៈដែលបំពានដោយអំណាចរបស់ ខ្លួនមកលើជនរងគ្រោះ។
- អំពើល្មើសប្រព្រឹត្តឡើងដោយក្រុមមានការចាត់តាំង ។

មាត្រា ១៦៖ អំពើលក់-ដូរមនុស្សសម្រាប់នាំឆ្លងដែន

- ជនណាដែលលក់-ដូរជនដទៃក្នុងគោលដៅប្រគល់ ឬ នាំយកទៅក្រៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៧ (ប្រាំពីរ) ឆ្នាំ ដល់១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ ។

ជនណាដែលលក់-ដូរជនដទៃក្នុងប្រទេសណាមួយក្រៅពីព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ក្នុងគោលដៅប្រគល់ ឬ នាំជននោះទៅប្រទេសផ្សេងទៀតត្រូវផ្តន្ទាទោសដូចគ្នានឹងកថា ខណ្ឌទី១ខាងលើ។

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១៥(ដប់ប្រាំ)ឆ្នាំ ដល់ ២០ (ម្ភៃ)ឆ្នាំ ក្នុងករណីដែល :

- ជនរងគ្រោះជាអនីតិជន ។
- អំពើល្មើសប្រព្រឹត្តឡើង ដោយមន្ត្រីសាធារណៈដែលបំពានដោយអំណាចរបស់ខ្លួនមកលើជនរងគ្រោះ ។
- អំពើល្មើសប្រព្រឹត្តឡើងដោយក្រុមមានការចាត់តាំង ។

មាត្រា ១៧៖ ការដឹកជញ្ជូនដោយមានគោលដៅ

- ជនណាដែលដឹកជញ្ជូនជនដទៃ ដែលត្រូវបាននាំយកចេញដោយមិនស្របច្បាប់ជ្រើសរើសលក់-ដូរ ឬ ដឹកជញ្ជូនដោយដឹងថាជននោះត្រូវបាននាំយកចេញដោយមិនស្របច្បាប់ជ្រើសរើសលក់-ដូរ ឬ ដឹកជញ្ជូនក្នុងគោលដៅដើម្បីស្វែងរកប្រយោជន៍ឈ្នានពានខាងផ្លូវភេទ ផលិតរូបភាពអាសអាភាសរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ផ្ទុយពីឆន្ទៈរបស់ជនរងគ្រោះសុំកូន ឬ ទម្រង់នៃការកេងប្រវ័ញ្ចផ្សេងទៀត ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៧ (ប្រាំពីរ)ឆ្នាំ ដល់ ១៥ (ដប់ប្រាំ)ឆ្នាំ ។

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១៥ (ដប់ប្រាំ)ឆ្នាំ ដល់ ២០ (ម្ភៃ)ឆ្នាំ ក្នុងករណីដែល :

- អំពើល្មើសប្រព្រឹត្តឡើងដោយមន្ត្រីសាធារណៈដែលបំពានដោយអំណាចរបស់ ខ្លួនមកលើជនរងគ្រោះ។
- អំពើល្មើសប្រព្រឹត្តឡើងដោយក្រុមមានការចាត់តាំង ។

មាត្រា ១៨~ អំពើនាំឆ្លងដែន

ជនណាដែលនាំយកជនដទៃ ដោយដឹងថាជននោះត្រូវបាននាំយកចេញដោយមិនស្រប ច្បាប់ជ្រើសរើស លក់-ដូរ ឬ ដឹកជញ្ជូនទៅក្រៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាត្រូវផ្តន្ទា ទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៧ (ប្រាំពីរ)ឆ្នាំ ដល់ ១៥(ដប់ប្រាំ)ឆ្នាំ ។

ជនណាដែលនាំយកជនដទៃដោយដឹងថាជននោះ ត្រូវបាននាំយកចេញដោយមិនស្រប ច្បាប់ជ្រើសរើស លក់-ដូរ ឬ ដឹកជញ្ជូនក្នុងប្រទេសណាមួយក្រៅពីព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ទៅប្រទេសផ្សេងទៀតត្រូវផ្តន្ទាទោសដូចគ្នា នឹងកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើ ។

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១៥ (ដប់ប្រាំ)ឆ្នាំ ទៅ ២០ (ម្ភៃ)ឆ្នាំ ក្នុងករណីដែល :

- អំពើល្មើសប្រព្រឹត្តឡើងដោយមន្ត្រីសាធារណៈដែលបំពានដោយអំណាចរបស់ ខ្លួន មកលើជនរងគ្រោះ។
- អំពើល្មើសប្រព្រឹត្តឡើងដោយក្រុមមានការចាត់តាំង ។

មាត្រា ១៩~ ការទទួលយកមនុស្សដោយមានគោលដៅ

ជនណាដែលទទួលផ្តល់ជម្រក ឬ លាក់បំពួនជនណាមួយដែលបានមកពីអំពើនាំ យកចេញដោយមិនស្របច្បាប់ ឬ ជ្រើសរើស លក់-ដូរ ឬ ដឹកជញ្ជូនក្នុងគោលដៅដើម្បី ស្វែងរកប្រយោជន៍ឈ្លានពានខាងផ្លូវភេទ ផលិតរូបភាពអាសអាភាសអាពាហ៍ពិពាហ៍ផ្ទុយពី ឆន្ទៈរបស់ជនរងគ្រោះ សុំកូន ឬ ទម្រង់នៃការកេងប្រវ័ញ្ចន៍ផ្សេងទៀតត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ ពន្ធនាគារពី ៧ (ប្រាំពីរ)ឆ្នាំ ដល់ ១៥ (ដប់ប្រាំ)ឆ្នាំ ។

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១៥(ដប់ប្រាំ)ឆ្នាំ ទៅ ២០ (ម្ភៃ)ឆ្នាំ ក្នុងករណីដែល :

- ជនរងគ្រោះជាអនីតិជន។
- អំពើល្មើសប្រព្រឹត្តឡើងដោយមន្ត្រីសាធារណៈដែលបំពានដោយអំណាចរបស់ ខ្លួន មកលើជនរងគ្រោះ។
- អំពើល្មើសប្រព្រឹត្តឡើងដោយក្រុមមានការចាត់តាំង ។

មាត្រា ២០~ ការទទួលយកមនុស្សដោយមានគោលដៅជួយដល់ជនល្មើស

ជនណាដែលទទួលផ្តល់ជម្រក ឬ លាក់បំពួនជនរងគ្រោះក្នុងអំពើនាំយកចេញដោយ មិនស្របច្បាប់ជ្រើសរើស លក់-ដូរ ឬ ដឹកជញ្ជូនក្នុងគោលដៅដើម្បីជួយដល់ជនល្មើស

ដែលបាននាំយកចេញដោយមិនស្របច្បាប់ជ្រើសរើស លក់-ដូរ ឬ ដឹកជញ្ជូនជនរងគ្រោះនោះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារ ពី ២ (ពីរ)ឆ្នាំ ដល់ ៥ (ប្រាំ)ឆ្នាំ និង ពិន័យជាប្រាក់ពី ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀល ដល់ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល ។

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៥ (ប្រាំ)ឆ្នាំ ដល់ ១០ (ដប់)ឆ្នាំក្នុងករណីជនរងគ្រោះជាអនីតិជន។

ជំពូកទី ៣

ការបង្ខាំង

មាត្រា ២១_ ការចាប់ពង្រត់ ការឃុំឃាំង ឬ ការបង្ខាំង

បុគ្គលដែលចាប់ឃុំឃាំង ឬ បង្ខាំងជនដទៃដោយគ្មានអំណាចតាមផ្លូវច្បាប់ ត្រូវផ្តន្ទាទោស :

១-ជាប់ពន្ធនាគារពី ៣ (បី)ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ បើការចាប់ការឃុំឃាំង ឬ ការបង្ខាំងខ្លួនមានរយៈពេលតិចជាងមួយខែ ។

២-ជាប់ពន្ធនាគារពី ៥ (ប្រាំ)ឆ្នាំ ទៅ ១០ (ដប់)ឆ្នាំ បើការចាប់ការឃុំឃាំង ឬ ការបង្ខាំងខ្លួនមានរយៈពេលស្មើ ឬ លើសពីមួយខែ ។

មាត្រា ២២_ ស្ថានទម្ងន់ទោស

បុគ្គលដែលចាប់ឃុំឃាំង ឬ បង្ខាំងជនដទៃដោយគ្មានអំណាចតាមផ្លូវច្បាប់ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារអស់មួយជីវិតក្នុងករណីដូចខាងក្រោម :

១-ដោយមានទារុណកម្ម ឬ អំពើឃោរឃៅ

២-បណ្តាលឱ្យមានមនុស្សស្លាប់ ឬ

៣-ប្រព្រឹត្តក្នុងគោលដៅជំរិតយកប្រាក់ ។

ជំពូកទី ៤

អំពើពេស្យាចារ និង អំពើពេស្យាចារកុមារ

មាត្រា ២៣.- និយមន័យនៃអំពើពេស្យាចារ និង អំពើពេស្យាចារកុមារ

"អំពើពេស្យាចារ" នៅក្នុងច្បាប់នេះមានន័យថាការរួមភេទជាមួយជនណាម្នាក់ដែលមិនកំណត់ ឬ អំពើគ្រប់រូបភាពផ្សេងទៀតដែលទាក់ទងនឹងភេទដោយផ្ដោះប្ដូរនឹងវត្ថុមានតម្លៃអ្វីមួយ។

"អំពើពេស្យាចារកុមារ" នៅក្នុងច្បាប់នេះមានន័យថាជាអំពើរួមភេទ ឬ អំពើគ្រប់រូបភាពផ្សេងទៀតដែលទាក់ទងនឹងភេទរវាងអនីតិជនជាមួយជនដទៃ ដើម្បីផ្ដោះប្ដូរទៅនឹងវត្ថុមានតម្លៃអ្វីមួយ ។

មាត្រា ២៤.- អំពើអូសទាញ

ជនណាអូសទាញដោយចេតនានូវជនដទៃក្នុងទីសាធារណៈ ក្នុងគោលដៅប្រព្រឹត្តអំពើពេស្យាចារផ្ទាល់ខ្លួនត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ)ថ្ងៃ ដល់ ៦ (ប្រាំមួយ)ថ្ងៃ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៣.០០០ (បីពាន់)រៀល ដល់ ១០.០០០ (មួយម៉ឺន)រៀល ។

អនីតិជនត្រូវលើកលែងពីការផ្ដន្ទាទោសចំពោះបទល្មើស ដូចមានចែងនៅក្នុងមាត្រានេះ ។

មាត្រា ២៥.- និយមន័យនៃសញ្ចារកម្ម

អំពើសញ្ចារកម្មនៅក្នុងច្បាប់នេះមានន័យថា :

១-ទាញយកអត្ថប្រយោជន៍ហិរញ្ញវត្ថុពីអំពើពេស្យាចាររបស់ជនដទៃ

២-ជួយ ឬ ការពារអំពើពេស្យាចាររបស់ជនដទៃ

៣-ជ្រើសរើសអូសទាញ ឬ បណ្ដុះបណ្ដាលបុគ្គលណាមួយឱ្យធ្វើអំពើពេស្យាចារ

៤-ធ្វើការគាបសង្កត់លើបុគ្គលណាមួយដើម្បីឱ្យបុគ្គលនោះធ្វើពេស្យាចារ ។

អំពើដូចខាងក្រោមនេះត្រូវចាត់ទុកថាដូចគ្នាទៅនឹងសព្វាវកម្មៈ

១-អំពើធ្វើជាអន្តរការីរវាងបុគ្គលដែលធ្វើពេស្យាចារ និង បុគ្គលដែលប្រកបអាជីវកម្ម ឬ ឱ្យលាភការដល់ពេស្យាចារជនដទៃ ។

២-អំពើរបស់ជនណាដែលបានជួយសម្រួល ឬ បិទបាំងនូវធនធានដែលខ្លួនបានដឹងថាបានមកពីអំពើសព្វាវកម្ម ។

៣-អំពើរារាំងដល់ការបង្ការការជួយ ឬ ការអប់រំជាថ្មីដោយទីភ្នាក់ងារសាធារណៈ ឬ ដោយអង្គការឯកជនដែលមាននីតិសម្បទា
ដែលធ្វើឡើងដើម្បីជាគុណប្រយោជន៍ដល់បុគ្គលដែលប្រព្រឹត្តពេស្យាចារ ឬ កំពុងមានគ្រោះដោយការធ្វើពេស្យាចារ ។

មាត្រា ២៦- សព្វាវកម្ម

ជនណាដែលប្រព្រឹត្តសព្វាវកម្ម ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ)ឆ្នាំ ដល់ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ។

មាត្រា ២៧- ស្ថានទម្ងន់ទោសនៃសព្វាវកម្ម

ជនណាប្រព្រឹត្តសព្វាវកម្មត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៥ (ប្រាំ)ឆ្នាំ ទៅ ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ក្នុងករណីដូចខាងក្រោមនេះ :

១-កាលបើសព្វាវិក សព្វាវិកា ឬ ជនជាមេពេស្យាជាបុព្វញាតិ ឬ បច្ចាញាតិ មានខាន់ស្លា អត់ខាន់ស្លា ឬ សាច់បង្កើត ឬ ចិញ្ចឹមរបស់បុគ្គលដែលធ្វើពេស្យាចារ ។

២-កាលបើសព្វាវិក សព្វាវិកា ឬ ជនជាមេពេស្យា រំលោភអំណាចដែលមុខងាររបស់ខ្លួនផ្តល់ឱ្យទៅលើបុគ្គលដែលធ្វើពេស្យាចារ ។

៣-កាលបើសព្វាវិក សព្វាវិកា ឬ ជនជាមេពេស្យាប្រើហឹង្សា ឬ ការបង្ខិតបង្ខំចំពោះបុគ្គលដែលធ្វើពេស្យាចារ ។

៤-កាលបើសព្វាវកម្មត្រូវបានប្រព្រឹត្តជាក្រុមមានការចាត់តាំង ។

៥-កាលបើសព្វាវកម្មត្រូវបានប្រព្រឹត្តលើបុគ្គលច្រើននាក់ធ្វើពេស្យាចារ ។

មាត្រា ២៨.- សញ្ជារកម្មទាក់ទងនឹងពេស្យាចារកុមារ

សញ្ជារកម្មត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៧ (ប្រាំពីរ)ឆ្នាំ ទៅ ១៥ (ដប់ប្រាំ)ឆ្នាំ កាលបើបុគ្គលដែលធ្វើពេស្យាចារនោះជាអនីតិជន ។

ពាក្យថា "ពេស្យាចារ" នៅក្នុងបទប្បញ្ញត្តិពាក់ព័ន្ធនានានៃជំពូកនេះត្រូវជំនួសដោយពាក្យ "ពេស្យាចារកុមារ" នៅពេលដែលបទល្មើសដែលមានចែងនៅក្នុងកថាខណ្ឌទី១ នៃមាត្រានេះត្រូវអនុវត្ត ។

មាត្រា ២៩.- សញ្ជារកម្មដោយមានការធ្វើទារុណកម្ម

សញ្ជារកម្មត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១០ (ដប់)ឆ្នាំ ទៅ ២០ (ម្ភៃ)ឆ្នាំ កាលបើសញ្ជារិក សញ្ជារិកា ឬ មេពេស្យាបានប្រើទារុណកម្ម ឬ អំពើឃោរឃៅចំពោះបុគ្គលដែលធ្វើពេស្យាចារ ។

មាត្រា ៣០.- ការដឹកនាំពេស្យាចារ

ជនណាដឹកនាំធ្វើអាជីវកម្មធ្វើប្រតិបត្តិការ ឬ ចេញប្រាក់ឱ្យគ្រឹះស្ថានពេស្យាចារដោយផ្ទាល់ ឬ តាមរយៈអន្តរការីត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ)ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ។

មាត្រា ៣១.- ការដឹកនាំគ្រឹះស្ថានពេស្យាចារ

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ)ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ)ឆ្នាំ កាលបើបានយល់ព្រម ឬ បានអនុគ្រោះ :

១-ឱ្យបុគ្គលណាម្នាក់ប្រព្រឹត្តពេស្យាចារនៅក្នុងគ្រឹះស្ថាន ឬ នៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ របស់គ្រឹះស្ថាន ឬ

២-ឱ្យបុគ្គលណាម្នាក់រកភ្ញៀវដើម្បីធ្វើពេស្យាចារនៅក្នុងគ្រឹះស្ថាន ឬ នៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធរបស់គ្រឹះស្ថាននេះ ។

មាត្រា ៣២.- ការផ្តល់ទីកន្លែងសម្រាប់ធ្វើពេស្យាចារ

ជនណាលក់ ឬ ដាក់ឱ្យបុគ្គលណាម្នាក់ប្រើប្រាស់ទីកន្លែងដែលមិនមែនប្រើប្រាស់ដោយសាធារណជនដោយដឹងថាបុគ្គលនោះនឹងប្រើប្រាស់ទីកន្លែងនោះ សម្រាប់ធ្វើសកម្មភាពពេស្យាចារត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ)ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ)ឆ្នាំ ។

មាត្រា ៣៣~ បទល្មើសទាក់ទងនឹងពេស្យាចារកុមារ

ជនណាប្រព្រឹត្តបទល្មើសណាមួយដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៣០ មាត្រា ៣១ និង មាត្រា ៣២ នៃច្បាប់នេះត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី៧ (ប្រាំពីរ)ឆ្នាំ ទៅ ១៥ (ដប់ប្រាំ)ឆ្នាំ បើបទល្មើសដែលបានប្រព្រឹត្តនោះទាក់ទងនឹងពេស្យាចារកុមារ ។

ពាក្យថា "ពេស្យាចារ" នៅក្នុងបទប្បញ្ញត្តិពាក់ព័ន្ធនានានៃជំពូកនេះត្រូវជំនួសដោយពាក្យ "ពេស្យាចារកុមារ" នៅពេលដែលបទល្មើសដែលមានចែងនៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ នៃមាត្រានេះត្រូវអនុវត្ត ។

មាត្រា ៣៤~ ការទិញពេស្យាចារកុមារ

ជនណារួមភេទ ឬ ធ្វើអំពើគ្រប់រូបភាពផ្សេងទៀតដែលទាក់ទងនឹងភេទជាមួយអនីតិជនដែលមានអាយុចាប់ពី ១៥ ឆ្នាំ ឡើងទៅដោយផ្តល់ ឬ សន្យាផ្តល់វត្ថុមានតម្លៃអ្វីមួយទៅឱ្យអនីតិជននោះ ឬ ទៅឱ្យអន្តរការីឪពុកម្តាយអ្នកអាណាព្យាបាល ឬ ជនដទៃទៀតដែលគ្រប់គ្រង ឬ ត្រួតពិនិត្យលើអនីតិជននោះត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ)ឆ្នាំ ដល់ ៥ (ប្រាំ)ឆ្នាំ ។

ជនណាដែលបានប្រព្រឹត្តបទល្មើសខាងលើ ជាមួយអនីតិជនដែលមានអាយុតិចជាង ១៥ឆ្នាំ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៧ (ប្រាំពីរ)ឆ្នាំ ដល់ ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ ។

មាត្រា ៣៥~ អំពើអូសទាញពេស្យាចារកុមារ

ជនណាអូសទាញជនដទៃសម្រាប់អំពើពេស្យាចារកុមារ ឬ ផ្សាយពាណិជ្ជកម្មនូវអំពើពេស្យាចារកុមារក្នុងគោលដៅធ្វើជាអន្តរការីនៃអំពើពេស្យាចារកុមារនោះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ)ឆ្នាំ ដល់ ៥ (ប្រាំ)ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៤.០០០.០០០ (បួនលាន) រៀលដល់ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន)រៀល ។

ជនណាប្រព្រឹត្តបទល្មើសខាងលើធ្វើជាមុខរបរត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ដល់ ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ។

មាត្រា ៣៦ ~ ការឱ្យខ្ចីប្រាក់ដោយមានលក្ខខណ្ឌទាក់ទងទៅនឹងអំពើពេស្យាចារកុមារ

ជនណាឱ្យជនដទៃខ្ចីប្រាក់ ឬ វត្ថុមានតម្លៃអ្វីមួយដោយភ្ជាប់ទៅនឹងលក្ខខណ្ឌដែលតម្រូវឱ្យអនីតិជនប្រកបរបរពេស្យាចារត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី៥ (ប្រាំ)ឆ្នាំ ដល់ ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ។

ជនណាឱ្យអនីតិជនខ្ចីប្រាក់ ឬ វត្ថុមានតម្លៃអ្វីមួយដោយភ្ជាប់ទៅនឹងលក្ខខណ្ឌដែលតម្រូវឱ្យអនីតិជននោះប្រកបរបរពេស្យាចារត្រូវផ្តន្ទាទោសដូចគ្នានឹងកថាខណ្ឌទី ១ នៃមាត្រានេះ ។

មាត្រា ៣៧ ~ កិច្ចសន្យានៃអំពើពេស្យាចារកុមារ

ជនណាធ្វើកិច្ចសន្យាជាមួយជនដទៃដែលក្នុងកិច្ចសន្យានោះ តម្រូវឱ្យអនីតិជនប្រកបរបរពេស្យាចារត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ដល់ ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ។

ជនណាធ្វើកិច្ចសន្យាជាមួយអនីតិជនដែលក្នុងកិច្ចសន្យានោះ តម្រូវឱ្យអនីតិជនប្រកបរបរពេស្យាចារត្រូវផ្តន្ទាទោសដូចគ្នានឹងកថាខណ្ឌទី ១ នៃមាត្រានេះ ។

ជំពូកទី ៥

រូបភាព និង សម្ភារៈអាសអាភាស

មាត្រា ៣៨ ~ និយមន័យនៃរូបភាព និង សម្ភារៈអាសអាភាស

រូបភាព និង សម្ភារៈអាសអាភាសនៅក្នុងច្បាប់នេះមានន័យថាជាសម្ភារៈដែលអាចមើលឃើញនឹងភ្នែកដូចជា រូបថត ខ្សែវីដេអូរួមទាំងសម្ភារៈអេឡិចត្រូនិចដែលពិពណ៌នាអំពីកេរភេទ ឬ ភាពអាសអាភាសប្រហាក់ប្រហែលផ្សេងទៀតដែលធ្វើឱ្យរំភើប ឬ រំជួលដល់ចំណង់ផ្លូវភេទ ។

មាត្រា ៣៩ ~ រូបភាព និងសម្ភារៈអាសអាភាស

ជនណាចែកចាយ លក់ ជួល ដាក់តាំង បញ្ចាំង ឬបង្ហាញ នៅទីសាធារណៈនូវរូបភាព និង សម្ភារៈអាសអាភាសត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៧ (ប្រាំពីរ)ថ្ងៃ ដល់ ១ (មួយ)ខែ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១០០.០០០ (មួយសែន)រៀល ដល់ ២០០.០០០ (ពីរសែន) រៀល ។

ជនណាកាន់កាប់ដឹកជញ្ជូននាំចូល ឬ នាំចេញនូវរូបភាព និង សម្ភារៈអាសអាភាពក្នុងគោលដៅយកទៅប្រើប្រាស់នៅក្នុងការប្រព្រឹត្តបទល្មើសខាងលើ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដូចគ្នានឹងកថាខណ្ឌ ទី ១ ខាងលើ ។

ជនណាផលិតរូបភាព និង សម្ភារៈអាសអាភាសក្នុងគោលដៅយកទៅប្រើប្រាស់នៅក្នុងការប្រព្រឹត្តបទល្មើសណាមួយដូចមានចែងនៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ និងទី ២ នៃមាត្រានេះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ)ខែ ដល់ ១ (មួយ)ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ២០០.០០០ (ពីរសែន)រៀល ដល់ ២.០០០.០០០ (ពីរលាន)រៀល ។

មាត្រា ៤០_ និយមន័យនៃរូបភាព និងសម្ភារៈអាសអាភាសនៃកុមារ

រូបភាព និង សម្ភារៈអាសអាភាសនៃកុមារនៅក្នុងច្បាប់នេះមានន័យថាសម្ភារៈដែលអាចមើលឃើញនឹងភ្នែកដូចជា រូបថត ខ្សែវីដេអូ រួមទាំងសម្ភារៈអេឡិចត្រូនិចដែលបង្ហាញពីរូបរាងអាក្រាតរបស់អនីតិជនដែលធ្វើឱ្យរំភើប ឬ រំជួលដល់ចំណង់ផ្លូវភេទ ។

មាត្រា ៤១_ រូបភាព និងសម្ភារៈអាសអាភាសនៃកុមារ

ជនណាចែកចាយ លក់ ជួល ដាក់តាំងបញ្ចាំង ឬបង្ហាញនៅទីសាធារណៈនូវរូបភាព និង សម្ភារៈអាសអាភាសនៃកុមារត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ)ឆ្នាំ ដល់ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ ៤.០០០.០០០ (បួនលាន)រៀល ដល់ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន)រៀល។

ជនណាកាន់កាប់ដឹកជញ្ជូននាំចូល ឬ នាំចេញនូវរូបភាព និង សម្ភារៈអាសអាភាពនៃកុមារក្នុងគោលដៅយកទៅប្រើប្រាស់នៅក្នុងការប្រព្រឹត្តបទល្មើស ដូចមានចែងនៅក្នុងកថាខណ្ឌទី១ ខាងលើត្រូវផ្តន្ទាទោសដូចគ្នា ។

ជនណាផលិតរូបភាព និង សម្ភារៈអាសអាភាសនៃកុមារត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៥ (ប្រាំ)ឆ្នាំ ដល់ ១០ (ដប់)ឆ្នាំ ។

ជនណាផលិតរូបភាព និង សម្ភារៈអាសអាភាសនៃកុមារក្នុងគោលដៅយកទៅប្រើប្រាស់នៅក្នុងការប្រព្រឹត្តបទល្មើសណាមួយដូចមានចែងនៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ និងទី ២ ខាងលើ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១០ (ដប់)ឆ្នាំ ដល់ ២០ (ម្ភៃ)ឆ្នាំ ។

ជំពូកទី ៦

អំពើអាសគ្រាមប្រឆាំងនឹងអនីតិជនអាយុក្រោម ១៥ ឆ្នាំ

មាត្រា ៤២ ~ អំពើរួមភេទជាមួយអនីតិជនអាយុក្រោម ១៥ ឆ្នាំ

ជនណារួមភេទជាមួយជនដទៃដែលមានអាយុតិចជាង ១៥ (ដប់ប្រាំ)ឆ្នាំ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ដល់ ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ។

មាត្រា ៤៣ ~ អំពើអាសគ្រាមប្រឆាំងនឹងអនីតិជនអាយុក្រោម ១៥ ឆ្នាំ

អំពើអាសនៅក្នុងច្បាប់នេះមានន័យថាជាអំពើនៃការប៉ះពាល់ ឬ ការបង្ហាញកេរភេទ ឬ ផ្នែកភេទផ្សេងទៀតរបស់ជនដទៃ ឬ ការឱ្យជនដទៃប៉ះពាល់កេរភេទ ឬ ផ្នែកភេទផ្សេងទៀតរបស់ជនល្មើសខ្លួនឯង ឬ របស់តតិយជនក្នុងចេតនាធ្វើឱ្យរំជួល ឬ រីករាយដល់ចំណង់ផ្លូវភេទរបស់ជនល្មើស។

ជនណាដែលប្រព្រឹត្តអំពើអាសទៅលើជនដទៃដែលមានអាយុតិចជាង ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ)ឆ្នាំ ដល់ ៣ (បី)ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល ដល់ ៦.០០០.០០០ (ប្រាំមួយលាន) រៀល ។

ជនណាដែលប្រព្រឹត្តបទល្មើសដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៤២ ឬ មាត្រានេះបើមិនរាងចាលទេត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារទ្វេដង ។

មាត្រា ៤៤ ~ ការលើកលែងពីការផ្តន្ទាទោស

ជនណាដែលមានអាយុក្រោម ១៥ (ដប់ប្រាំ)ឆ្នាំ នឹងត្រូវលើកលែងពីការផ្តន្ទាទោសចំពោះបទល្មើសដូចមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ៤២ និងមាត្រា ៤៣ នៃច្បាប់នេះ ។

ជំពូកទី ៧

សំណងរដ្ឋប្បវេណី

មាត្រា ៤៥ ~ កិច្ចសន្យាសម្រាប់អំពើលក់-ដូរមនុស្ស និងអំពើធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទ

កិច្ចសន្យាមួយនឹងត្រូវចាត់ទុកជាមោឃៈ ប្រសិនបើកិច្ចសន្យានោះត្រូវបានធ្វើឡើងដោយមានគោលដៅបំពេញនូវ អំពើលក់-ដូរមនុស្ស ឬ អំពើធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទ ។

កិច្ចសន្យាឱ្យខ្ចីនឹងត្រូវចាត់ទុកជាមោឃៈប្រសិនបើកិច្ចសន្យានោះ ត្រូវបានធ្វើឡើងដោយភ្ជាប់ទៅនឹង អំពើលក់-ដូរមនុស្ស ឬ អំពើធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទ ។

"អំពើលក់-ដូរមនុស្ស" ឬ "អំពើធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទ" នៅក្នុងមាត្រានេះនិងមាត្រាបន្តបន្ទាប់មានន័យថា ជាអំពើខុសច្បាប់ដែលពាក់ព័ន្ធទៅនឹងបទល្មើសទាំងឡាយដូចមានចែងនៅក្នុងច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៤៦.- សំណងបដិទានលើការទទួលបានផលប្រយោជន៍ ដោយមិនសមហេតុផល

ជនណាទទួលយកនូវផលប្រយោជន៍ដោយគ្មានហេតុផលស្របច្បាប់ ដោយដឹងថាផលប្រយោជន៍នោះបានមកពីអំពើលក់-ដូរមនុស្ស ឬ អំពើធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទនឹងត្រូវទទួលខុសត្រូវលើសំណងបដិទានចំពោះអំពើទទួលបានផលប្រយោជន៍ដោយមិនសមហេតុផល ព្រមទាំងការប្រាក់ដែលកើតឡើង ។

ជនដែលត្រូវគេកេងយកប្រយោជន៍ អាចប្តឹងទាមទារសំណងលើការខូចខាតជាបន្ថែមលើសំណងបដិទានចំពោះអំពើទទួលបានផលប្រយោជន៍ដោយមិនសមហេតុផល ។

ជនណាបានបង្កើតកិច្ចសន្យាឱ្យខ្ចី ឬ ការផ្តល់ផ្សេងទៀតទៅជនដទៃក្នុងគោលដៅធ្វើការលក់-ដូរមនុស្ស ឬ ធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទមិនអាចប្តឹងទាមទារសំណងបដិទានចំពោះការផ្តល់នោះបានទេ ។

មាត្រា ៤៧.- សិទ្ធិជាអាទិភាពក្នុងការទទួលបានទ្រព្យសម្បត្តិ ដែលត្រូវគេរឹបអូស

ជនរងគ្រោះត្រូវទទួលបានដោយអាទិភាព នូវទ្រព្យដែលត្រូវបានរឹបអូសដោយរដ្ឋសម្រាប់ជាសំណងលើការខូចខាត និង សំណងបដិទានដល់ជនរងគ្រោះនោះ ។

ជំពូកទី ៨

បទប្បញ្ញត្តិបន្ថែម

មាត្រា ៤៨.- ទោសបន្ថែម

ចំពោះបទល្មើស ដែលមានចែងនៅក្នុងច្បាប់នេះអាចត្រូវទទួលទោសបន្ថែមដូចតទៅ :

១-រឹបអូសឧបករណ៍ សម្ភារៈ ឬ វត្ថុទាំងឡាយដែលត្រូវបានប្រើប្រាស់ ឬ នឹងត្រូវប្រើប្រាស់ក្នុងការប្រព្រឹត្តបទល្មើស ។

២-រឹបអូសសម្ភារៈទាំងឡាយ ដែលជាកម្មវត្ថុ នៃបទល្មើស

៣-រឹបអូសប្រាក់ចំណូល ឬទ្រព្យដែលរកបាន ឬ ជាផលនៃបទល្មើស

៤-បិទការផលិត ដែលបម្រើដល់ការប្រព្រឹត្តបទល្មើស

៥-ការដាក់កំហិតលើសិទ្ធិពលរដ្ឋ និង

៦-ការហាមឃាត់ការស្នាក់នៅ ។

មាត្រា ៤៩.- ការលាក់បាំងនូវអត្តសញ្ញាណនៃជនរងគ្រោះ

សារព័ត៌មាន និង គ្រប់មធ្យោបាយផ្សព្វផ្សាយដទៃទៀតត្រូវហាមឃាត់មិនឱ្យធ្វើការបោះពុម្ពផ្សាយ ឬ ផ្សព្វផ្សាយនូវព័ត៌មានដែលធ្វើឱ្យសាធារណៈជនដឹងអំពីអត្តសញ្ញាណរបស់ជនរងគ្រោះក្នុងបទល្មើសទាំងឡាយដែលមានចែងនៅក្នុងច្បាប់នេះ ។

ជំពូកទី ៩

អវសានប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ៥០.- និរាករណ៍នៃច្បាប់ដែលផ្ទុយ

ច្បាប់ស្តីពី "ការបង្ក្រាបអំពើពង្រត់ និង លក់ដូរមនុស្ស និងអំពើធ្វើអាជីវកម្មលើមនុស្ស" ឆ្នាំ ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើដោយព្រះរាជក្រមលេខ ជស/រកម/០២៩៦/០១ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ។

ច្បាប់នេះត្រូវមានអាទិភាពប្រសិនបើបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ផ្សេងទៀត មិនស្របគ្នានឹងបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៥១.- ការជំនួសដោយក្រមព្រហ្មទណ្ឌ

មាត្រា ២ មាត្រា ៣ មាត្រា ៤ និង មាត្រា ៦ នៃច្បាប់នេះត្រូវជំនួសដោយបទប្បញ្ញត្តិពាក់ព័ន្ធទាំងឡាយដែលមានចែងនៅក្នុងក្រមព្រហ្មទណ្ឌ នៅពេលដែលក្រមនោះចូលជាធរមាន ។

មាត្រា ៥២_ ការអនុវត្តន៏ច្បាប់នេះ

ច្បាប់នេះត្រូវបានប្រកាសជាការប្រញាប់ ។

ធ្វើនៅព្រះបរមរាជវាំងរាជធានីភ្នំពេញថ្ងៃទី ១៥ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០០៨

ព្រះហស្ថលេខា និង ព្រះរាជលញ្ឆករ

នរោត្តម សីហមុនី

នស/រកម.០៨០២.១៣២

បានយកសេចក្ដីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ

សូមឡាយព្រះហស្ថលេខាព្រះមហាក្សត្រ

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

ហត្ថលេខា

សម្ដេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន

បានជម្រាបជូនសម្ដេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន

នាយករដ្ឋមន្ត្រី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌

ហត្ថលេខា

អង្គ វង្សវឌ្ឍានា

លេខ: ១៤០ ច.ល

ដើម្បីចម្លងចែក

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី២០ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០០៨

អគ្គលេខាធិការរងរាជរដ្ឋាភិបាល

ឃុន ជិនកេន